

unge, der nu er vokset op og ikke kan gaa ind til de samme Forhold, som de ældre har haft.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme og haaber, at der kan blive nedsat et Udvalg til at drøfte Sagen videre.

Niels Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. I Bemærkningerne til Lovforslaget henvises jo til Andragendet fra Dansk Fiskeriforening om, at der maa blive bevilget yderligere Midler til Udlaan til Fiskere til Anskaffelse af større Fiskerfartøjer, der er egnede til Fiskeri i Forvandene omkring Færøerne, ved Island og eventuelt Grønland, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at netop den Tanke om et større Havfiskeri er jeg fuldstændig enig i. Det blev jo ogsaa af den højtærede Minister i hans Fremsættelsestale stærkt fremhævet, at det er i den Retning, Udviklingen gaar. Men naar Udviklingen gaar i den Retning, betyder det, at de Fiskerfartøjer, man skal bruge, maa blive større og større, og det er ogsaa erkendt af den højtærede Minister. Ud fra det Synspunkt er Dansk Fiskeriforening ogsaa i sit Andragende kommet til det Resultat, at en Bevilgning paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ud over det Beløb, man hidtil har haft til Raadighed, ikke vil være tilstrækkelig. Andragendet fra Dansk Fiskeriforening gik ud paa at faa bevilget 1 Mill. Kr. aarlig i 5 Aar, og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at et Beløb af den Størrelse ingenlunde vil være for stort til Udlaan. Det Antal Fiskerfartøjer, der vil kunne anskaffes for $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil ikke blive stort, naar de skal være af den Størrelse, man i Fremtiden faar Brug for, og jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Udviklingen herhjemme vil og maa gaa i Retning af større Fiskerfartøjer. Jeg vilde derfor være tilbøjelig til at tro, at det rigtige vilde have været at acceptere Andragendet fra Fiskeriforeningen i fuldt Maal, men da den højtærede Minister har udtalt, at han betragter den halve Million som et Forsøg — naar denne halve Million bliver bevilget, maa man se, hvorledes Forholdene arter sig i den nærmeste Fremtid — kan iit Parti og jeg slutte os hertil, idet vi gaar ud fra, at dette Forsøg meget snart vil vise, at man maa videre i denne Retning. Hvis man vil være med i Udviklingen, hvis man vil, at vort Fiskeri skal kunne deltage i Konkurrencen ud over Havene, kan man ikke længere begrænse sig til Nordsøen, saa maa vi op til Færøerne, Island og Grønland.

Ud fra det Synspunkt, at der her kun er Tale om et Forsøg, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget Støtte, vi vil fra vor Side være med til en velvillig Behandling af det. Jeg ved ikke, om en Udvalgsbehandling i og for sig er fornøden, men der er jo fra den konservative Ordfører (Fibiger) fremkommet Antydninger om, at der vil blive fremsat Forslag om Nedsættelse af Udvalg.

Sundbo: Jeg kan ligesom de ærede foregaaende Talere anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg synes blot, det drejer sig om alt for lidt; vi maa ud over dette Forslag, vi maa ud over, hvad den nedsatte Kommission har foreslaaet. Vi maa nemlig frem til et Storfiskeri, saa at vi virkelig kan komme paa Højde med andre Lande paa dette Omraade, vi, der netop har de allerbedste Betingelser for at drive et saadant Fiskeri. Dette Lovforslag er i alle Henseender smaatskaaret, jeg ved ikke, hvor mange større Skibe den højtærede Landbrugsminister har tænkt sig man kunde faa for 500 000 Kr.; men hvis man virkelig skal have Skibe, der, som det forudsættes i Lovforslaget, kan gaa op til Island og Grønland for at fiske, vil de komme paa en Værdi af henimod 100 000 Kr. Stykket, og saa vil den højtærede Minister ikke kunne faa ret mange Baade for disse stakkels 500 000 Kr. Noget Landsfiskeri bliver der saa vist ikke ud af det.

Der er Grund til at spørge, hvem der skal finansiere disse Skibe. Staten yder Laan i samme Forhold, som Tilfældet er med andre Fiskerbaade, og det vil sige, at der bliver et meget stort Beløb, som Fiskeren eller Kuttarejen selv skal skaffe. Men hvor skal han faa det fra? Danske Fiskere er ikke Kapitalister og kan ikke rejse noget større Beløb til Indkøb af saadanne Skibe, som her er Tale om. Enten maa der være en privat Reder, som sætter Penge i — og det var vel egentlig ikke Meningen med Statens Udlaan til Fiskerbaade — eller ogsaa maa der være et Selskab, som driver Baadene; men saa glider vi bort fra den Driftsform, der hidtil har været anvendt i dansk Fiskeri, og som Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse synes at ville opretholde.

Hvis man gaar over til større Skibe, bliver det i hvert Fald nødvendigt at underkaste Spørgsmaalet om Driftsformen en nøjere Prøvelse. Jeg har intet mod det Partsfiskeri, der hidtil er drevet paa Vestkysten, enhver skal selvfølgelig have fuldstændig Frihed til at opretholde den Drifts-